

Relationships Functional Health Literacy for COVID-19 on Prevention Behavior of COVID-19 among the First - year Nursing Students of Pathum Thani University

*Supaporn Tantinatrakun, Ph.D. (Health Promotion Management)**

*Pirawan Phinnarach, Ph.D. (Environmental Education)***

*Chilawat Loeknok, M.S. (Public Health Nursing)****

*Thanaporn Yamsri, (Community Nurse Practitioner)**

Abstract

The Descriptive study was to Relationships Functional Health Literacy for COVID-19 Prevention on Prevention Behavior of COVID-19 among the First - year Nursing Students of Pathum Thani University. The sample size was 86 the First - year Nursing Students of Pathum Thani university. Data were collected through a 3- part questionnaire: personal data, health literacy and COVID- 19 prevention behaviors. Instruments were examined for content validity by qualified experts, yielding values of 0.86 and 0.71 respectively. Data were then analyzed for finding frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson product moment correlation coefficient.

The result Functional Health Literacy for COVID-19 had statistically significant positive invention with Preventive Behavior at .01 Level.

Keywords: functional health literacy; prevention behavior of COVID-19; first-year nursing students of Pathum Thani University

*Faculty of Nursing Shinawatra University

**Faculty of Nursing Western University Buriram Campus

***Faculty of Nursing Pathum Thani University

Received: July 30, 2021; Revised: October 6, 2021; Accepted: December 28, 2021

ความสัมพันธ์ด้านความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน ต่อพฤติกรรมการป้องกัน โรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

สุภาภรณ์ ตันตินันทรตระกูล, ป.ร.ด. (การจัดการสร้างเสริมสุขภาพ)*

พิราวรรณ พิณราช, ป.ร.ด. (สิ่งแวดล้อมศึกษา)**

จิฬาวาจน์ เล็กนอก, วท.ม. (การพยาบาลสาธารณสุข)***

ธนพร แยมศรี, พย.ม. (การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)*

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวน 86 คน เครื่องมือใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบสอบถามความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับโรคโควิด-19 และแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 โดยผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบสอบถามวัดความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานและพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของกองสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข 2563 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานของโรคโควิด-19 และแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 เท่ากับ 0.86 และ 0.71 ตามลำดับ สถิติที่ใช้คำนวณหาปัจจัยส่วนบุคคลเป็นการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19

ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์ทางบวก ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน; พฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19; นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1

*คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยชินวัตร

**คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

***คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ได้รับต้นฉบับ 30 กรกฎาคม 2564; แก้ไขบทความ: 6 ตุลาคม 2564; รับลงตีพิมพ์: 28 ธันวาคม 2564

บทนำ

ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 เป็นไวรัสชนิดใหม่ที่คร่าชีวิตของประชาชนทั่วโลก และมีการกลายพันธุ์หลายสายพันธุ์ทำให้เกิดโรคในระบบทางเดินหายใจที่มีอาการรุนแรงและไม่รุนแรง ไวรัสโคโรนาเริ่มระบาดครั้งแรกในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีนในเดือนธันวาคมปี 2019 จึงได้มีการกำหนดชื่อโรคอย่างเป็นทางการว่า โควิด-19 และได้ประกาศให้การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 เป็น "การระบาดทั่วโลก (Pandemic)" โรคนี้ยังสามารถแพร่จากคนสู่คนผ่านทางละอองน้ำมูก น้ำลาย จากจมูกหรือปากซึ่งออกมาเมื่อผู้ป่วยโรคโควิด-19 ไอ จามหรือพูด ผู้ที่ใกล้ชิดสามารถรับเชื้อโรคโควิด-19 ได้จากการหายใจเอาละอองเข้าไปจากผู้ป่วย เพราะฉะนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะรักษาระยะห่างจากผู้อื่นอย่างน้อย 1 เมตร ละอองเหล่านี้ยังตกลงสู่วัตถุและพื้นผิวต่างๆ เช่น โต๊ะ ลูกบิดประตู ราวจับ และเมื่อคนเอามือไปจับพื้นผิวเหล่านั้นแล้วมาจับตา จมูกหรือปาก ก็จะมีเชื้อโรค นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมเราจึงต้องล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำและสบู่ หรือใช้แอลกอฮอล์เจลถูมือ การรักษาสุขอนามัยของมือและมารยาทในการไอ จามเป็นสิ่งสำคัญที่ควรทำตลอดเวลา

และเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะป้องกันตัวเองและคนที่เรารัก โดยเฉพาะเมื่อยืนใกล้คนที่กำลังไอหรือจาม เนื่องจากผู้ติดเชื้อบางรายอาจยังไม่แสดงอาการ การเว้นระยะห่างจากทุกคนก็ยังคงเป็นความคิดที่ดีหากอยู่ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคโควิด-19⁽¹⁾

จากสถิติขององค์การอนามัยโลก (WHO) พบผู้ป่วยสะสมโรคโควิด-19 จำนวน 181,028,229 คน ผู้ป่วยเสียชีวิต จำนวน 3,919,026 คน และสำหรับประเทศไทยพบผู้ป่วยสะสมโรคโควิด-19 จำนวน 244,447 คน ผู้ป่วยรายใหม่ 1,912 คน ข้อมูล ณ วันที่ 14 ก.พ. 2564⁽²⁾ นอกจากนั้นพบว่าจังหวัดปทุมธานี พบผู้ป่วยสะสมจำนวน 7,781 คน และพบผู้ป่วยรายใหม่จำนวน 192 คน ข้อมูล ณ วันที่ 25 มิถุนายน 2564⁽³⁾

มหาวิทยาลัยปทุมธานี ตั้งอยู่ในจังหวัดปทุมธานี และเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนได้เปิดหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต รับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าเรียนคณะพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีระดับความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน เพื่อจะได้พัฒนานักศึกษาพยาบาลศาสตรชั้นปีที่ 1

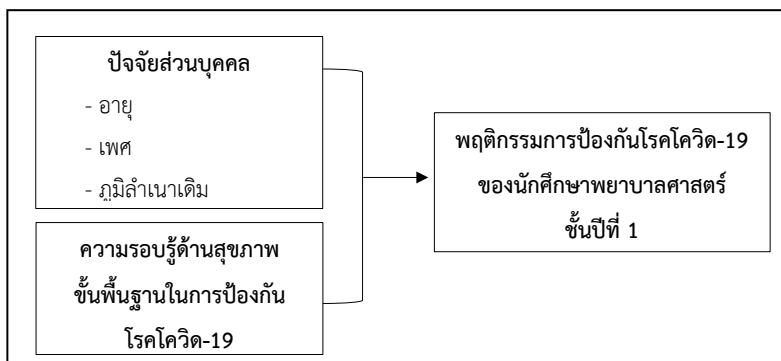
ในการทำหน้าที่ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพเมื่อเจ็บป่วย การฟื้นฟู การป้องกันโรคและการส่งเสริมสุขภาพแก่ประชาชนสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิชาชีพทางการแพทย์และเภสัชกรรม ที่ว่าด้วยการพยาบาล หมายถึง การกระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับการดูแลและการช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรคและการส่งเสริมสุขภาพ โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์ศิลปะการพยาบาล⁽⁴⁾ จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ในสาขาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนสอนภาคทฤษฎีในรายวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ ภาคเรียนที่ 2 ในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาความรู้ด้านสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 จึงได้ทำการศึกษา ค้นคว้าวิจัย ด้านความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานต่อการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนสู่ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาเกี่ยวกับความรู้ด้านสุขภาพต่อพฤติกรรมการป้องกันโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังปรากฏตามภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive study) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี ปีการศึกษา ที่ 2564

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) คือ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ประจำปีการศึกษาที่ 2564 จำนวน 107 คน⁽⁵⁾

กลุ่มตัวอย่าง (Sampling) คือ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ประจำปีการศึกษาที่ 2564 โดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีของ Yamane⁽⁶⁾ ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวน 86 คน ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีจับสลาก (Lottery) เป็นการสุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอน 1) กำหนดหมายเลขประจำตัวให้นักศึกษา 2) นำหมายเลขประจำตัวของ

นักศึกษามาจัดทำเป็นฉลาก 3) จับฉลากขึ้นมาทีละหมายเลขจนกระทั่งครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 86 คน โดยฉลากที่จับมาแล้วจะต้องนำใส่คืนเพื่อให้จำนวนนักศึกษาที่สุ่มมีจำนวนเท่าเดิม ส่งผลให้เกิดความเท่าเทียมกันในการได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ เพศ ภูมิลำเนาเดิม
2. ความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับโรคโควิด-19

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย พฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1

เกณฑ์คัดเข้า / เกณฑ์คัดออก
จำแนกออก ดังนี้

เกณฑ์คัดเข้า

1. นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานีชั้นปีที่ 1 ที่ขึ้นทะเบียนคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี 2564

2. สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย

เกณฑ์คัดออก

1. นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานีชั้นปีที่ 1 ไม่สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย
2. นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานีชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ได้เข้าเรียน ตั้งครรภ์ หรือการลาพักการศึกษา

เครื่องมือใช้ในการวิจัย

เครื่องมือใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบสอบถาม ความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับ โรคโควิด-19 และแบบสอบถามพฤติกรรม การป้องกันโรคโควิด-19 โดยผู้วิจัยได้พัฒนา มาจากแบบสอบถามความรอบรู้ด้านสุขภาพ ขั้นพื้นฐานและพฤติกรรมสุขภาพในการ ป้องกันโรคโควิด-19 ของกองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวง สาธารณสุข 2563⁽⁷⁾

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ตามตัวแปร อายุ เพศ ภูมิสำเนาเดิม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรอบรู้ ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานของโรคโควิด-19 จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรม การป้องกันโรคโควิด-19 จำนวน 10 ข้อ

แบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบ check list

แบบสอบถามตอนที่ 2 ลักษณะ เป็นแบบ Rating Scale มี 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งข้อความที่สร้างขึ้นมาเป็นข้อความ ทางบวก

เกณฑ์การให้คะแนนเฉลี่ย⁽⁸⁾

คะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00

= ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67

= ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33

= ระดับน้อย

แบบสอบถามตอนที่ 3 มีลักษณะ เป็นแบบ Rating Scale มี 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งข้อความที่สร้างขึ้นมามีทั้งทางบวก และ ทางลบ

ข้อคำถามเชิงบวก คือข้อ 1 2 3 4 6 7 9 10 และ เป็นข้อคำถามเชิงลบ คือข้อ 5 8

ข้อคำถามเชิงบวก แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ข้อคำถามเชิงลบ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนเฉลี่ย⁽⁸⁾

คะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00

= ระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67

= ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33

= ระดับน้อย

คุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการ นำแบบสอบถามไปหาค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับ วัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence=IOC) เพื่อหาดัชนีความ

เที่ยงตรง โดยแบบสอบถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.50-1.00 ถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ได้⁽⁹⁾ จากนั้นนำแบบสอบถามทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนวัตกรรม ตาบลงเตย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach Alpha procedure⁽¹⁰⁾ แบบสอบถามความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานของโรคโควิด-19 และแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 มีค่าเท่ากับ 0.86 และ 0.71 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิและจริยธรรมการวิจัย

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างได้ขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และอธิบายให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทราบว่าการเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงเพียงเล็กน้อย เช่น ความรู้สึกไม่สบายใจจากการถูกซักถามข้อมูลส่วนบุคคล ความรอบรู้ด้านสุขภาพต่อพฤติกรรมการป้องกันโรค เป็นต้น และอธิบายประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการวิจัยว่า จะทำให้ทราบข้อมูลด้านฐานความสัมพันธ์ของความรอบรู้ด้านสุขภาพต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 เพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำผลงานวิจัยไปวางแผนพัฒนาด้านการเรียน

การสอนและ กลุ่มตัวอย่างสามารถออกจากกรวิจัยได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องให้เหตุผลใด ๆ คำตอบหรือข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ ผลการวิจัยจะถูกนำเสนอในภาพรวมโดยไม่ระบุชื่อของกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลจะถูกนำมาใช้เฉพาะตามวัตถุประสงค์การวิจัยเท่านั้น โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี เลขที่ 007/2564

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเข้าพบคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บข้อมูลโดยประสานงานกับอาจารย์ประจำชั้นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 เพื่อเข้าพบนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ด้วยการแนะนำตัวพร้อมทั้งบอกวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยในครั้งนี้ และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามประมาณ 15-20 นาที โดยชี้แจงวิธีการตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ให้อิสระกลุ่มตัวอย่างในการซักถามและตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยตามความสมัครใจ เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้ลงนามยินดีเข้าร่วมการวิจัย เมื่อเข้าร่วมโครงการแล้ว ถ้ากลุ่มตัวอย่างต้องการยุติการตอบแบบสอบถาม จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจะถูกเก็บเป็น

ความลับและใช้เฉพาะในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น ระยะเวลาในดำเนินการระหว่างเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน 2563 จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 86 คน⁽⁶⁾

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ข้อมูลส่วนบุคคล ความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรม การป้องกันโรคโควิด-19 ใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยคำนวณหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่าง และทดสอบความสัมพันธ์

ระหว่างความสัมพันธ์ของความรอบรู้ด้านสุขภาพต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)⁽¹¹⁾

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 จำนวน 86 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 97.7 อายุส่วนใหญ่อายุอยู่ในช่วง 18-20 ปี ร้อยละ 88.4 ภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่อาศัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 62.8 นำเสนอตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนค่าร้อยละ ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 จำแนกตาม เพศ อายุ และ ภูมิลำเนา (n=86)

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	หญิง	84	97.7
	ชาย	2	2.3
	รวม	86	100
อายุ	18-20 ปี	76	88.4
	21-25 ปี	9	10.5
	26-30 ปี	1	1.1
	รวม	86	100
ภูมิลำเนาเดิม	ภาคกลาง	19	22.1
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	54	62.8
	ภาคเหนือ	6	7.0
	ภาคใต้	7	8.1
	รวม	86	100

2. ด้านความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานอยู่ระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.54, SD=0.43) นำเสนอตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 (n=86)

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ข้อมูลหรือคำแนะนำเรื่องโรคโควิด-19 ที่น่าเชื่อถือที่สุด คือ กรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข	4.55	0.60	มาก
2. สายด่วน 1422 เป็นแหล่งข้อมูลความรู้เรื่องโรคโควิด-19 ที่น่าเชื่อถือ	4.36	0.71	มาก
3. วิธีการลดความเสี่ยงในการติดเชื้อโควิด-19 ได้แก่ ปิดปากเวลาไอ จามทุกครั้งและงดเอามือสัมผัสใบหน้าจมูกปาก ตา ของตนเอง	4.35	0.92	มาก
4. ผู้ที่กลับมาจากพื้นที่มีการระบาดโรคโควิด-19 เป็นกลุ่มเสี่ยงแม้จะไม่มีอาการ	4.43	0.98	มาก
5. การล้างมือด้วยน้ำสบู่และน้ำสะอาดบ่อยๆ ลดโอกาสการรับและแพร่กระจายเชื้อไวรัสโควิด-19	4.40	0.74	มาก
6. งดการกินอาหารร่วมกับผู้อื่นเป็นวิธีการป้องกันโรคไวรัสโควิด-19	4.51	0.76	มาก
7. การดูแลสุขภาพตนเองให้แข็งแรง เช่น พักผ่อนให้เพียงพอออกกำลังกาย ปรุงอาหารให้สุกสะอาด เป็นการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและป้องกันโรคโควิด-19	4.66	0.61	มาก
8. ในช่วงที่มีการระบาดควรหลีกเลี่ยงการเข้าไปในพื้นที่ที่มีคนหนาแน่นเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 ที่ดีที่สุด	4.70	0.62	มาก
9. เมื่อจำเป็นต้องเข้าไปในพื้นที่แออัดควรใส่หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยทุกครั้งเพื่อป้องกันเชื้อโรคที่มาจากน้ำมูกน้ำลายของผู้ติดเชื้อ	4.78	0.44	มาก

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 (n=86) (ต่อ)

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	แปลผล
10. ผู้ที่กลับมาจากประเทศที่มีการระบาดของโรคโควิด-19 จะต้องกักตัวเองอยู่บ้านและแยกตัวเองออกจากผู้อื่นอย่างน้อย 14 วัน เพื่อลดโอกาสแพร่เชื้อไปยังผู้อื่น	4.75	0.53	มาก
รวม	4.54	0.43	มาก

3. ด้านพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.45$, SD = 0.45) นำเสนอตารางที่ 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 (n=86)

รายการ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ล้างมือด้วยสบู่และน้ำสะอาดบ่อยๆ หรือใช้แอลกอฮอล์เจลล้างมือทำความสะอาดมือทันทีหลังจากจับสิ่งของสาธารณะเช่น ราวบันได ที่จับประตู ปุ่มกดลิฟต์ เป็นต้น	4.77	0.54	ดี
2. ล้างมือให้สะอาดก่อนสัมผัสใบหน้า แคะจมูก ตาของตัวเองทุกครั้ง	4.62	0.61	ดี
3. กินอาหารที่ปรุงสุกใหม่ๆ ทุกมื้อ	4.65	0.60	ดี
4. เมื่อกินอาหารร่วมกับผู้อื่นจะกินอาหารจานเดียวหรืออาหารชุดสำหรับ 1 คน	4.44	0.84	ดี
5. ใช้ของส่วนตัวเช่น จาน ช้อน ส้อม แก้วน้ำ ผ้าเช็ดตัว โทรศัพท์ร่วมกับผู้อื่น	3.62	1.72	ปานกลาง

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 (n=86) (ต่อ)

รายการ	($\bar{X}$)	SD	แปลผล
6. สวมใส่หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยทุกครั้ง เมื่ออยู่ในสถานที่ ที่มีคนหนาแน่น เช่น ตลาด ห้างสรรพสินค้า รถโดยสาร เป็นต้น	4.73	0.60	ดี
7. ยืน นั่ง เว้นระยะห่างจากผู้อื่นอย่างน้อย 1 เมตร หรือ 1 ช่วงแขนทุกครั้ง	4.53	0.58	ดี
8. ไปร่วมงานสังสรรค์หรือกิจกรรมการรวมกลุ่ม เช่น สนามชนไก่ สนามมวย เป็นต้น	3.10	1.77	ปานกลาง
9. นอนหลับพักผ่อนเพียงพออย่างน้อยวันละ 6-8 ชั่วโมง	4.40	0.75	ดี
10. ออกกำลังกายเป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3-5 วัน วันละอย่างน้อย 30 นาที	4.35	0.90	ดี
รวม	4.45	0.45	ดี

4. ด้านความสัมพันธ์ระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นำเสนอตาราง 4

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ของความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 (n=86)

ตัวแปร	พฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19	
	r	p-value
ความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน	0.60**	<0.01

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นสำคัญซึ่งจะนำเสนอตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานในการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

ชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.54$, $SD=0.43$) สอดคล้องกับการศึกษาของปราโมทย์ ถ่างกระโทก⁽¹²⁾ นักขาสิงห์วีรธรรมและคณะ⁽¹³⁾ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ได้มีการติดตามสื่อต่างๆ ทั้งสื่อภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันโรคโควิด-19 พบว่า การล้างมือด้วยสบู่และน้ำสะอาดบ่อยๆ ทำความสะอาดมือทันทีหลังจากจับสิ่งของสาธารณะเช่น ราวบันไดที่จับประตู ปุ่มกดลิฟต์ อยู่ในระดับดี ไม่รับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น อยู่ในระดับดี สวมใส่หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยทุกครั้งเมื่ออยู่ในสถานที่ที่มีคนหนาแน่น เช่น ตลาด ห้างสรรพสินค้า รถโดยสาร เป็นต้น อยู่ในระดับดี ยืน นั่ง เว้นระยะห่างจากผู้อื่นอย่างน้อย 1 เมตร หรือ 1 ช่วงแขนทุกครั้งอยู่ในระดับดี นอนหลับพักผ่อนเพียงพออยู่ในระดับดี ออกกำลังกายเป็นประจำอย่างน้อย สัปดาห์ละ 3-5 วัน อยู่ในระดับดี ผลการศึกษานี้พบว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรค

โควิด-19 อยู่ในระดับดี อาจเป็นผลเนื่องมาจากยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติซึ่งจัดเป็นวาระแห่งชาติได้มุ่งเน้นการสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนให้มีความรอบรู้โดยหน่วยงานภาครัฐร่วมด้วยช่วยกัน เมื่อประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาพในการป้องกันโรคโควิด-19 ในระดับดีนำมาซึ่งการมีศักยภาพในการดูแลตนเองของประชาชนก็มักจะดีตามไปด้วย ตลอดจนนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 เมื่อมีความรอบรู้ดีก็นำสิ่งที่ตนรู้และปฏิบัติไปแนะนำ ตักเตือนบุคคลใกล้ชิด ครอบครัว ชุมชน สังคม และหน่วยงาน ความรอบรู้ด้านสุขภาพเป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพราะสภาวะโรคภัยไข้เจ็บมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย ดังนั้นความรอบรู้ด้านสุขภาพเป็นปัจจัยและหัวใจในการกำหนดภาวะสุขภาพ ตลอดจนทำนายถึงสถานะสุขภาพเมื่อนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มีความรอบรู้ด้านสุขภาพในระดับมากก็จะส่งผลให้มีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคโควิด-19 ได้ถูกต้อง ทำให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 สามารถดูแลตนเองเพื่อป้องกันโรคโควิด-19 ในภาพรวมได้ในระดับดี

2. พฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.54$, $SD=0.45$) สอดคล้องกับบงกช โมระสกุล

และคณะ⁽¹⁴⁾ วิษัญญา ปาวันและคณะ⁽¹⁵⁾ Abdulah et al⁽¹⁶⁾ และ Bashirian et al⁽¹⁷⁾ อาจเนื่องมาจากระบบด้านการสาธารณสุขของประเทศไทยมีความชัดเจนในการบริหารจัดการที่เป็นรูปธรรม จากบนลงล่าง เช่น มีระบบสั่งการแนวทางการป้องกันโรคระบาดจากของกระทรวงสาธารณสุข ลงสู่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และสุดท้ายสู่ภาคประชาชน คือ อสม. เมื่อระบบบริหารสั่งการที่ชัดเจน ทำให้การปฏิบัติไม่สับสน ผู้ปฏิบัติจัดการได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้ป้องกันโรคอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นักศึกษาพยาบาลโดยเฉพาะชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาเมื่อเข้าเรียนในคณะพยาบาลศาสตร์โดยส่วนมากจะมีความสนใจเรื่องสุขภาพอยู่ในระดับหนึ่ง และเป็นช่วงยุคที่มีเทคโนโลยีเข้ามาอย่างแพร่หลาย เมื่อเกิดโรคระบาดโควิด-19 หน่วยงานภาครัฐได้มีการประชาสัมพันธ์ในทุกรูปแบบ เช่น สื่อประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์ วิทยุ สื่อออนไลน์ทางเว็บไซต์และเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์รับทราบข้อมูลที่รวดเร็วอย่างต่อเนื่องจึงมีความสนใจด้านสุขภาพและประกอบกับสื่อประชาสัมพันธ์ที่ให้ข้อมูลในภาพของความจริง เช่น ติดเชื้อจำนวนกี่คน เสียชีวิตจำนวนกี่คนในแต่ละวัน ทำให้นักศึกษาและประชาชนมีความตระหนักถึงปัญหาของโรคระบาด โดย

เฉพาะการทราบถึงความรุนแรงของโรคโควิด-19 ส่งผลทำให้เสียชีวิตได้ จาก การทบทวนวรรณกรรมและตำรา ข้อมูลที่ทำให้เกิดความกลัวสูงๆ จะส่งผลให้บุคคลเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพได้มากกว่า ข้อมูลที่ทำให้กลัวเล็กน้อย จึงเป็นปัจจัยแรงจูงใจในการป้องกันโรค Rogers⁽¹⁸⁾ ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับดี

ส่วนพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ด้านการใช้ของส่วนตัวเช่น จาน ช้อน ส้อม แก้วน้ำ ผ้าเช็ดตัว โทรศัพท์ ร่วมกับผู้อื่น พบว่า ค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.62, SD=0. 1.72) อภิปรายได้ว่า ด้านการใช้ของส่วนตัว เช่น จาน ช้อน ส้อม แก้วน้ำ ผ้าเช็ดตัว โทรศัพท์ ร่วมกับผู้อื่น ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง = 3.62 แต่ค่อนข้างดี มีมุมมองได้ว่านักศึกษส่วนมาก มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 62 ซึ่งวัฒนธรรมเน้นที่การอยู่รวมกันภายในครอบครัว ใกล้ชิดสนิทสนม รับประทานอาหารร่วมกัน เป็นความอบอุ่นภายในครอบครัว เมื่อนักศึกษาได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยและช่วงที่ดำเนินการวิจัยเป็นช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 ในระลอกแรกๆ อาจทำให้การรับข่าวสารของนักศึกษาคคลาดเคลื่อนได้ ตลอดจนการ ไปร่วมงานสังสรรค์หรือกิจกรรมการรวมกลุ่ม เช่น สนามชนไก่ สนามมวย

ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$, $SD = 0.177$) อภิปรายได้ว่า เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยส่วนมากเป็นเพศหญิงและนิยมสนใจด้านเทคโนโลยีต่างๆ ส่วนด้านการรวมกลุ่มในสนามชนไก่ สนามมวย ซึ่งเป็นกิจกรรมของเพศชาย จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 อาจไม่สนใจ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานต่อพฤติกรรม การป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 พบว่า ความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับอรุณี เสือสิงห์และคณะ⁽¹⁹⁾ บงกช โมระสกุลและคณะ⁽¹⁴⁾ วิชาญ ปาวัน และคณะ⁽¹⁵⁾ Zhong BL⁽²⁰⁾ Reuben RC⁽²¹⁾ Turner, Rakkwamsuk และ Duangchai⁽²²⁾ อภิปรายได้ว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 18-20 ปี ร้อยละ 88.4 ร่วมกันเป็นช่วงวัยที่อยู่ในยุคที่มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ สนใจด้านสื่อใหม่ๆ โดยเฉพาะโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่รับสื่อบ้างได้ง่ายและราคาจับต้องได้ เมื่ออุปกรณ์รับสื่อบ้างพร้อม สื่อนำเสนอทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าใจง่าย เช่น ด้านข้อมูลข่าวสารของโรคหรือคำแนะนำเรื่องโรค ตลอดจนมีสายด่วนต่างๆ ที่เข้าถึง

ได้ง่าย ทำให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มีความรอบรู้ด้านต่างๆ ในการป้องกันโรคโควิด-19 เช่น วิธีการลดความเสี่ยงในการติดเชื้อโควิด-19 ได้แก่ ปิดปากเวลาไอ จามทุกครั้งและงดเอามือสัมผัสใบหน้าจมูกปาก ตา ของตนเอง เมื่อกลับมาจากพื้นที่มีการระบาดของโรคโควิด-19 เป็นกลุ่มเสี่ยงแม้ไม่มีอาการ ต้องล้างมือด้วยน้ำสบู่และน้ำสะอาดบ่อย ๆ ลดโอกาสการรับและแพร่กระจายเชื้อไวรัสโควิด-19 งดการกินอาหารร่วมกับผู้อื่นเป็นวิธีการป้องกันโรคไวรัสโควิด-19 ตลอดจนการดูแลสุขภาพตนเองให้แข็งแรง เช่น พักผ่อนให้เพียงพอ การออกกำลังกายที่เหมาะสม ประุงอาหารให้สุกสะอาด เป็นการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและป้องกันโรคโควิด-19 ในช่วงที่มีการระบาดควรหลีกเลี่ยงการเข้าไปในพื้นที่ที่มีคนหนาแน่น เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 และเมื่อจำเป็นต้องเข้าไปในพื้นที่แออัดควรใส่หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยทุกครั้งเพื่อป้องกันเชื้อโรคที่มาจากน้ำมูกน้ำลายของผู้ติดเชื้อ เมื่อนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มีความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคโควิดอยู่ในระดับดี ตลอดจนนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ส่วนมากจะอยู่หอพักเดียวกันทำให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และมีการตักเตือนกันและกันในพฤติกรรมสุขภาพในการป้องกันโรคโควิด-19 ส่งผลให้ความรอบรู้ด้านสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

ปีที่ 1 มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม การป้องกันโรคโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ค่าเฉลี่ยความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก และพฤติกรรม การป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ปีที่ 1 อยู่ในระดับดี ความสัมพันธ์ระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ปีที่ 1 พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวก ต่อพฤติกรรม การป้องกันโรคโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. สถาบันการศึกษาอาจนำผลการวิจัย ไปวิเคราะห์ในสถาบันที่รับผิดชอบเพื่อใช้ในการปรับปรุง เพื่อกำหนดเป็นแผนการพัฒนาหลักสูตรหรือนโยบายและนำไปสอดแทรกในวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง

2. สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เพื่อวางแผน ในการขึ้นฝึกปฏิบัติรายวิชาสร้างเสริมสุขภาพการพยาบาลอนามัยชุมชน 1 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ในการแนะนำสอนสุขศึกษาให้กับประชาชนทั่วไปเพื่อให้ประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานต่อการป้องกันโรคโควิด-19 และสามารถดูแลตนเองได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยด้านสุขภาพในการหาปัญหาเกี่ยวกับความรอบรู้ด้านสุขภาพต่อการป้องกัน COVID-19 ในนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีอื่นๆ และสามารถนำไปประยุกต์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มวิชาชีพอื่นหรือผู้มารับบริการได้ และอาจต่อยอดความรอบรู้ด้านสุขภาพในระดับที่ไม่ใช่แค่ขั้นพื้นฐาน

เอกสารอ้างอิง

1. กระทรวงสาธารณสุข กรมควบคุมโรค. ข้อมูลสำหรับการป้องกันตนเองจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 20 เม.ย. 2563]. เข้าถึงจาก:https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/int__protection.php
2. Roser M, Ritchie H, Ortiz-Ospina E, Hasell J. Coronavirus Pandemic (COVID-19) Published online at OurWorldInData.org. [Internet]. 2020 [cited 27 Jun 2021]; Available from: <https://ourworldindata.org/coronavirus> [Online Resource]
3. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี. รายงานสถานการณ์โรคโควิด-19 ในปทุมธานี [อินเทอร์เน็ต]. 2564 [เข้าถึงเมื่อ 27 มิ.ย. 2564]. เข้าถึงจาก:<https://ptepho.moph.go.th/ptepho/covid19>.
4. สภาการพยาบาล. พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ: สภาการพยาบาล; 2554.
5. มหาวิทยาลัยปทุมธานี. ทะเบียนนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ ประจำปี 2563. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี; 2563.
6. Yamane T. Statistics: An Introductory Analysis. 3rd ed. NY: Harper and Row Publication; 1973.
7. กองสุกศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. แบบประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานและพฤติกรรม การป้องกันโรคโควิด-19 [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 25 พ.ย. 2564]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.hed.go.th/>
8. บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร. ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2545.
9. ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์, อัจฉรา ชานีประศาสน์. ระเบียบวิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์; 2545.
10. Cronbach LJ. Coefficient alpha and the internal structure of tests. Psychometrika 1951;16:297-334.
11. ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. นนทบุรี: ไทเนรมิตกิจอินเตอร์โพรแกรสซิฟ; 2550.
12. ปราโมทย์ ถ่างกระโทก. ความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 20 เม.ย. 2563]. เข้าถึงจาก: <https://www.hfocus.org/content>

13. นกษา สิงห์วีรธรรม, วัชรพล วิวรรณ, เถาว์พันธ์, กิตติพร เนาว์สุวรรณ, เฉลิมชัย เพาะบุญ, สุทธิศักดิ์ สุริรักษ์. การรับรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของทันตภิบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วารสารสถาบันบำราศนราดูร 2563;14:104-15.
14. บงกช โมระสกุล, พรศิริ พันธสี. ศึกษาความรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซาและวิทยาลัยเซนต์หลุยส์. วารสารศูนย์อนามัยที่ 9 2564;15:179-95.
15. วิชาญ ปาวาน, กรัณทรัตน์ บุญช่วยธนาธิ, จักรกฤษณ์ พลราช, มาสรีน ศกุลปักษ์. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและพฤติกรรมการป้องกันโรคและภัยสุขภาพของประชาชนไทย ประจำปี 2559. วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ 2560;11:70-9.
16. Abdulah DM, Aziz Qazli SS, Suleman SK. Response of the public to preventive measures of coronavirus infection in Iraqi Kurdistan. Disaster Md Public Health Prep [Internet]. 2020 [cited 2020 Jul 31]. Available From: https://www.cambridge.Org/core/services/aopcambridgecore/content/view/EA92C663E4748DFD58499E8AB5B6B2D5/S1935789320002335a.pdf/response_of_the_public_to_preventive_measures_of_coronavirus_infection_in_iraqi_kurdistan.pdf
17. Bashirian S, Barati M, Jenabi E, Khazaei S, Karimi-Shahanjarini A, Zareian S, et al. Factors Associated with preventive behavior of COVID-19 among hospital staff in iran in 2020; an application of the protection motivation theory. J Hosp Infect 2020;105: 430-3.
18. Rogers PW. Protection motivation theory: health education research theory and practice. N.p.; 1975.
19. อรุณี เสือสิงห์, บรรณกร เสือสิงห์, รุ่งพิทยา คณะช่าง, พงศ์พิชญ์ บุญดา. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมสุขภาพของประชาชน อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. [อินเทอร์เน็ต]. 2564 [เข้าถึงเมื่อ 27 มิ.ย. 64]. เข้าถึงจาก: <http://203.157.71.172> > web > files > research 2564.
20. Zhong BL, Luo W, Li HM, Zhang QQ, Liu XG, et al. Knowledge, attitudes, and practices towards COVID–19 among Chinese residents during the rapid rise period of the COVID–19 outbreak: a quick online cross-sectional survey. Int J Biol Sci 2020; 16:1745-52.

21. Reuben RC, Danladi MMA, Saleh DA, Ejembi PE. Knowledge, attitudes and practices towards COVID-19: an epidemiological survey in north-central Nigeria. J Community Health [Internet]. 2020 [cited 2020 Jul 24]. Available from: <https://doi.org/10.1007/s10900-020-00881-1>
22. Turner K, Rakkwamsuk S, Duangchai O. Health literacy of nursing student at Boromarajonnani College of Nursing, Bangkok. Journal of Health Science Research 2018;12:1-10.